

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΟ

Μικρή ελεγεία για νικημένους

Του Τάσου Μαδαμόπουλου

Ο Τάσος Μαδαμόπουλος υπηρετεί χρόνια στην μέση εκπαίδευση και παράλληλα διακρίνεται για την δημιουργική του προσφορά στα πολιτιστικά των δήμων της χώρας.

Το πάθος του για την ζωγραφική το εκδηλώνει και στις σελίδες των λογοτεχνικών του έργων. Τα οποία, δεν είναι υπερβολή να τα χαρακτηρίσουμε αντίστιξη λέξεων και χρωμάτων. Πρώτο του έργο: «Χρονολόγιο» με υπότιτλο: «Μικρή ελεγεία για τους νικημένους» (2000), Ποιήματα ολιγόλογα που φιλοσοφούν. Το νέο του βιβλίο: «Στις μαύρες πάνω πέτρες της φυγής», με τον ποιητικό αυτό τίτλο έχει την δομή του αφηγήματος, ταξιδεύει περίτεχνα στους χώρους του παραμυθιού, του χρονικού, του δοκιμίου και παραμυθίας όπως θα έλεγαν οι παλαιότεροι κριτικοί της λογοτεχνίας.

Η γραφή του Τ.Μ. σχεδιάζει ένα σκηνικό όπου συνυπάρχουν κόσμοι αντίθετοι, άλλοτε συγκρούονται μεταξύ τους ή επικοινωνούν. Ο κόσμος της πραγματικότητας και ο κόσμος του ονείρου ή της φαντασίας. Η ουτοπία της τέχνης με την πραγματικότητα της καθημερινής ζωής. Η ζωή με την τέχνη, η γυμνότητα της πραγματικότητας με τις ψευδαισθήσεις της τέχνης. Αλλά και οι αυταπάτες της καθημερινότητας με τα ζωντανά μηνύματα της τέχνης. Με τον τρόπο αυτό το αφήγημα του Τ.Μ. δανείζεται κερδοφόρα στοιχεία από τον πλούτο των παραμυθιών. Ο συγγραφέας με τις λέξεις του σαν σύγχρονος χρονικογράφος φωτίζει ό,τι παράξενο και πρωτότυπο συμβαίνει στην πολιτεία του.

Ο κεντρικός ήρωας της αφήγησης γίνεται ζωντανό πρόσωπο της πόλης. Οι πολίτες αυτής της πολιτείας δεν περνούν απαρατήρητοι. Ο συγγραφέας σαν σωστός ρεπόρτερ φωτίζει με το φακό τις διάφορες πτυχές της ζωής τους. Αναπτύσσονται θεωρητικά και φιλοσοφικά θέματα και προβάλλονται προτάσεις που αφορούν το θέατρο και την ζωγραφική. Ο κεντρικός ήρωας είναι ένας ζωγράφος που κοπιά να ζωγραφίσει το απίθανο μία λαλούσα εικόνα. Παρηγοριά για τον συγγραφέα είναι η τέχνη που λυτρώνει.

Η τέχνη υπήρξε πάντοτε μία οδός σωτηρίας για τον άνθρωπο. Όπως παλαιά έτσι, και σήμερα οι καλλιτέχνες και οι λογοτέχνες, σαν άλλοι ερωτευμένοι για να εξορκίσουν τα μάγια χαράζουν το μικρό ή μεγάλο έργο επάνω στις μαύρες πέτρες της φυγής. Ας αφήσουμε τον συγγραφέα να μιλήσει ο ίδιος κλείνοντας τις σελίδες του βιβλίου για να πάρουμε μία καλύτερη εικόνα από το πρωτότυπο του έργο. «Χαραγμένες ζωγραφισμένες, γραμμένες στις μαύρες πάνω πέτρες που έριξαν πίσω τους όλοι όσοι πέρασαν από τη ζωή του. Εκείνοι που την πλούτισαν ή τη λεηλάτησαν και ύστερα άνοιξαν τα φτερά τους και πέταξαν μακριά, παίρνοντας μαζί τους για πάντα και τη μορφή τους και τη ζωή τους».

Λουκάς Θεοχαρόπουλος